

اخبار

مداحی؛ یک فرم آوازی اصیل در موسیقی

پرداخت کامل به آواها و نواهای مرتبط با ایام سوگواری شهادت حضرت سیدالشهدا در گذرگاه تاریخ به طور حتم نیازمند بررسی‌های همه جانبه ای است که انعکاسی آن در گزارش‌های رسانه‌ای طبعیتا فقط محدود به بازتاب چکیده‌ای از این اقیانوس بیکران می‌شود.

شرایطی که اگرچه در این سال‌ها به دلیل بعضی نگاه‌های تحریف یافته، غیر علمی و ممزوج یافته با برخی دیگر از گونه‌های موسیقایی توسط بعضی از آواگران و ذاکران حسینی به سمت و سوی دیگری رفته و خوب یا بد با استقبال مخاطبان نیز مواجه شده، اما می‌تواند نمایشگر قدرت و عظمتی باشد که این نوع موسیقی‌ها به واسطه الهام از حماسه عظیم و تا ابد ماندنی عاشورا و البته نبوغ و استعداد مثال‌زدنی هنرمندان ایرانی دربرگیرنده ابعاد متنوع و جذابی هستند که گوش هر شنونده‌ای را نوازش می‌کند. و ای‌کاش تعداد بیشتری از ذاکران، نوحه خوانان و راویان موسیقایی این بخش مهم از تاریخ در خوانش آنچه به عزاداران و ارادتمندان حضرت سیدالشهدا ارائه می‌دهند، از این گنجینه گرانبها بهره مند شوند.

موسیقی شیعیان ایران به چند گروه تقسیم‌بندی می‌شوند؟ جهانگیر نصری اشرافی نوشته است: موسیقی شیعیان ایران به یک اعتبار و به طور عمده به دو گروه «الحن با متر آزاد» و «الحن با متر معین» قابل دسته بندی است. «آوازهای با متر آزاد» بیشتر در مناسبت‌هایی چون سحرخوانی ها، مناجات‌های صبحگاهی و شامگاهی، ادعیه و اوراد، دنبه‌ها و استغاثه‌ها و آوازه‌ای بدرفه و شایعت (چاووشی) و نیز انواع اذان‌ها و تلاوت قرآن کاربرد دارد. بخش دیگری از گروه آوازها مربوط به مراسم نمایشی – موزیکال تعزیه و یا شبیه خوانی است. آوازه‌ای با متر آزاد عمدتا مأخوذ و مبتنی بر موسیقی ردیفی ایران بود و از جایگاه ملی برخوردار هستند. در حقیقت این گروه از نغمات یا عینا از یک یا چند گوشه موسیقی دستگاهی برداشته شده و یا با تغییرات مختصری در آنها اجرا می‌شوند. گروه دیگری از الحان موسیقی شیعه از متر معین برخوردارند. این گروه خود به دو دسته آوازه‌ای با متر فراخ و آوازه‌ای با متر تند و پر شتاب تفکیک می‌شوند. «آوازه‌ای با متر فراخ» بیشتر در نقل‌ها و منظومه‌های موسیقایی با ریخت شناسی داستانی و درنمایه های تلطیف شده حکمی، پندآموز و روایی شیعه منجلی می‌شوند. از نمونه این گونه آوازاها می‌توان از منظومه‌های «کافر مسلمان» در فرهنگ استارآبادی (گلستان)، «ضامن آهو» در فرهنگ خراسانی و ترکی شمال خراسان یاد کرد. البته تذکر این نکته ضروری است که بیشترین استفاده از موسیقی سازی شیعیان ایران در این گروه از الحان صورت می‌پذیرد.

بخش دوم از گروه «الحن با متر معین» شامل آوازهای است که غالبا از شتاب تند و البته ریتم‌های متنوع برخوردار بوده و تحت عناوینی چون «ره‌تیه»، «نوحه»، «جوشی»، «پیش خوانی»، «پیش واقعه خوانی»، «کله پشت بامی» و دیگر عناوین منطقه‌ای و بومی در مراسم و مناسبت‌های مختلف و عموماً با ماهیت سوگ آمیز در عزای امامان شیعه خوانده می‌شود. این بخش نیز عموماً ملهم از موسیقی ردیفی ایران است. اگرچه برخی از نمونه‌ها در این دسته از ترانه‌های بومی اخذ شده است که به طور مثال می‌توان از واسونک‌های فارس در مرتبه خوانی‌های مناطق جنوبی ایران نام برد.

این دسته از الحان موسیقی شیعیان دارای خصوصیات ویژه ای است که آشکارا موضوع تمایز آن با دیگر بخش‌های موسیقی مذهبی شیعه است. برجسته‌ترین ویژگی این گونه الحان استفاده آنها در مناسبت‌های عمومی و عزاداری آنها در جمعی است. عزاداران شرکت کننده در مراسم خود مجری بخشی از این الحان هستند. اکثر مرثیه‌های از ترجیع بندها و گوشواره‌هایی برخوردارند که به صورت مبادله آوازی میان سرخوان و عزاداران رد و بدل می‌شود.

دوشنبه ۱۰ شهریور ۱۴۰۰
 ۱۴ محرم الحرام ۱۴۴۳ • ۲۲ آگوست ۲۰۲۱
 شماره ۸ • ۳۲۶۴ صفحه

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور
 صاحب امتیاز و مدیرمسئول:
غلامحسین شعبانی
 نشانی: میدان انقلاب – خیابان جمنازاده‌شمالی
 پلاک ۲۶۰ واحد ۵

پست الکترونیک:
info@emtiazdaily.ir
 تلفن: ۶۶۶۰۹۸۰۹
 آگهی دولتی: ۶۶۵۷۷۶۴ – آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹
 لینوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

داریوش دالوند مطرح کرد؛

نوجوان برای درک عاشورا نیاز به تصویر دارد

قرار گرفت و متاسفم برای اینکه چنین اثری با این کیفیت ساخته شد و از دید بچه‌های ایران نادیده ماند.

دالوند در پاسخ به اینکه بارها شاهد این هستیم که مدیران دولتی از اهمیت تولیداتی با نظر گرفته نشد، بیان کرد: تنها حمایتی که در طول اکران از این انیمیشن شد، همراهی دکتر علی عسگری رئیس سازمان صداوسیما بود که در جریان جشنواره «پیرغلامان نذرعباس» با بخش‌هایی از این انیمیشن آشنا و همین مساله سبب شد تا حمایت قابل قبولی از این پروژه داشته باشد و تیزرهایی از «ناسور» را در تلویزیون پخش کرد، هرچند این مساله اتفاق خوبی بود، اما با توجه به اینکه مخاطب رسانه ملی افت کرده است، بازهم نیازمند تبلیغات مکملی مانند نصب بیلبورد بودیم که شهرداری حمایتی از آن نکرد، همچنین واحدهای فرهنگی سیبج که بیلبوردهای خوبی در اختیار داشتند نیز از اکران این فیلم حمایت نکردند. این‌ها تنها کشته‌های انیمیشن ادامه داد: تمام این تجربه‌ها سبب شد تا به این نتیجه برسم، قبل از اینکه هزینه تولید را کنار بگذارم، باید هزینه‌های تبلیغات را هم کنار می‌گذاشتم. معتقدم اگر فیلمسازان می‌خواهند در این حوزه وارد شوند و خودشان بخواهند به صورت شخصی کار کنند به خاطر داشته باشند که هم زمان هزینه تولید و اکران را آماده کنند. مبادا دوستان فکر کنند که دولت به آنها می‌گوید دست شما درد نکند که چنین پروژه‌ای را تولید کرداید.

دولت از هنر حمایت نمی‌کند

وی در جواب اینکه متاسفانه این ضعف در حمایت از آثار مذهبی گریبانگیر آثار سینمایی و انیمیشن شده است، توضیح داد: به عنوان یک تهیه کننده و سرمایه گذار نه آن دولت سرمایه و نه حمایتی برای تولید خواستم، نه درخواست این بود که هنگام اکران از «ناسور» حمایت کنند و بیشتر از اینکه به دنبال منافع مادی باشم، به دنبال دیده شدن این کار بودم. برای «ناسور» حسنی تاییدیه چند ارگان مذهبی را دریافت کنم، حتی موفق به اکران این فیلم شدم، اما اکران این انیمیشن مورد هیچ حمایتی

نیست. من مدیران دولتی از اهمیت تولیداتی با نظر گرفته نشد، بیان کرد: تنها حمایتی که در طول اکران از این انیمیشن شد، همراهی دکتر علی عسگری رئیس سازمان صداوسیما بود که در جریان جشنواره «پیرغلامان نذرعباس» با بخش‌هایی از این انیمیشن آشنا و همین مساله سبب شد تا به این نتیجه برسم، قبل از اینکه هزینه تولید را کنار بگذارم، باید هزینه‌های تبلیغات را هم کنار می‌گذاشتم. معتقدم اگر فیلمسازان می‌خواهند در این حوزه وارد شوند و خودشان بخواهند به صورت شخصی کار کنند به خاطر داشته باشند که هم زمان هزینه تولید و اکران را آماده کنند. مبادا دوستان فکر کنند که دولت به آنها می‌گوید دست شما درد نکند که چنین پروژه‌ای را تولید کرداید.

هیچ گاه به نبوغ فرماندهی امام حسین (ع) پرداخته نشده است

وی در پاسخ به این پرسش که در جامعه

اظهارات صریح رضا کیانیان درباره این روزهای هنرمندان

می‌گوید: ما حتی برای رییس جمهوری و آقای نمکی، وزیر بهداشت هم نامه نوشتیم ولی هیچ پاسخی نگرفتیم. آقای زالی البته عنوان می‌کند که ستاد کرونا مسئولیت اجرایی ندارد ولی دیگری هم که این مسئولیت را بر عهده دارد، کارای از پیش نمی‌برد. جالب است که همه مسئولان هم این موضوع را تایید می‌کنند ولی حتی یک وعده هم نمی‌دهند که دل‌مان خوش بشود.

این هنرمند با اشاره به اینکه در این مدت تعدادی از اعضای گروه‌های تئاتری درگیر کرونا شده‌اند، اضافه می‌کند: خوب است که در همین تئاتر چند نفر از بچه‌ها با کرونا جنگیده باشند!؛ نه تنها هیچ خبری از واکسینه کردن آنان نیست بلکه امنیت شغلی‌شان هم بشدت در خطر است. ما با وزارت ارشاد درباره وضعیت می‌بوشی فعالان تئاتر هم نامه‌نگاری کرده‌ایم و توضیح داده‌ایم که وقتی شغل تعطیل شد، مسئولان باید آن را به حال خود رها کنند؟! مالیاتی که دریافت می‌کنند، برای همین روزهاست تا وزارت ارشاد به کمک کسانی بیاید که شغل‌شان به دلیل شرایط کرونایی تعطیل شده است. این کمک‌ها می‌تواند به صورت وام بی‌بهره یا حتی کمک‌های بلاعوض باشد مانند بعضی دیگر از کشورها. اما آیا در این مدت به بچه‌های تئاتری کمک می‌شد؟! او سپس ویژگی ذاتی کار تئاتر را تشریح می‌کند و ادامه می‌دهد: تئاتر به طور مستقیم با مخاطب رو به روست. تمرین گروه تئاتری در فاصله‌ای کم و به صورت نفس به نفس انجام می‌شود. مگر می‌توان در این وضعیت پروتکل‌های بهداشتی را رعایت کرد؟ در این مدت نه اقدامی برای واکسینه کردن گروه‌های هنری شد و نه وزارت ارشاد به فعالان تئاتر که اغلب بیکار شده‌اند، کمکی کرد. حتی صندوقی برای کمک به بچه‌های تئاتری تاسیس نکردند و این چنین است که بسیاری از آنان در دوره‌ای که تورم این چنین بیداد می‌کند، هیچ راهی برای گذران زندگی ندارند. مسئولان امر حتما به این موضوع واقف هستند که اصولا درآمد تئاتر همیشه در حد خور و نمیر است، بنابراین بچه‌های تئاتری برای روز مبادای خود پس‌اندازی هم ندارند چون پیش از این همه درآمد آنان صرف اجاره خانه و روزمره شده است.

او از سینما هم به عنوان دیگر شغل هنری یاد می‌کند که در دوران کرونا تعطیل شده و ادامه می‌دهد: سینما که فقط ۱۰ بازیگر مشهور نیست! در هر پروژه سینمایی دست کم ۴۰ تا ۵۰ نفر کار می‌کنند که کسی آنان را نمی‌شناسد و همین افراد بعد از تعطیلی سینما هیچ درآمدی ندارند چراکه در هر پروژه سینمایی ممکن است آن‌ها فقط چند ثانیه ای در صحنه باشند که برای یک سال‌شان کافی باشد.

او ابراز تاسف می‌کند: جای تعجب و تاسف است که مسئولان فرهنگی ما بعد از ۴۲ سال هنوز این مسایل را نمی‌دانند در حالیکه نشستن آنان بر صندلی مدیریت فرهنگی، برای آگاهی به این موضوعات است نه اینکه فقط دست به سانسور بزنند. آگاهی اصلی‌شان سر و سامان دادن به امور هنری و هنرمندان است و در کنار آن، قرار است اگر کاری، مغایر با شئونات بود، تذکری

بسازم. خوشبختانه ما این پروژه را به پایان رساندیم و تمام تلاش خود را برای اکران این انیمیشن انجام دادیم.

انیمیشن نیاز به حمایت مداوم دارد

وی در جواب این سوال که اگر شرایط مناسب فراهم شود باز هم اثر یا مجموعه‌ای با مضامین مذهبی تولید می‌کنید؟ بیان کرد: خیال داشتم برای چهارده معصوم (ع) پروژه‌ای را تولید کنم، در واقع برای «ناسور» از مدل گرافیکی استفاده کردیم که به نوعی محدودیت‌های کار در رابطه با معصوم (ع) را زیرپا گذاشتیم، تصمیم داشتیم این مدل را برای سایر معصومین (ع) نیز استفاده کنیم، اما به تجربه‌ای که با «ناسور» داشتیم ترجیح دادیم که قرار را بر قرار ترجیح دهیم.

این تهیه کننده انیمیشن در پاسخ به این سوال که از نظر شما مدیران دولتی در شرایط فعلی و با توجه به اهمیت تربیت مذهبی نسل احساس می‌شود، توضیح داد: زمانی متوجه شدم که بخش‌هایی از فضایی که برای واقعه عاشورا ترسیم می‌شود، در حال خرافه زایی است و بخش‌هایی نیز توسط تاریخ به درستی بازگو نشده است. به عنوان مثال به نبوغ نظامی و فرماندهی جنگی امام حسین (ع) در واقعه عاشورا پرداخته نمی‌شود، در بخش‌هایی که ابعادالله احساس می‌کرد اردوگاه آب نیاز دارد، به هیچ عنوان درخواست اب نمی‌کرد، بلکه فرمانده ارتش خود حضرت ابوالفضل (ع) را برای گرفتن آب می‌فرستاد، این نبوده است که امام برای آب التماس کند. این واقعه برای چه باید انقدر زمان ببرد، مگر به شهادت رساندن این تعداد کم برای لشکری به این بزرگی سخت بوده است؟ هیچ گاه به این مطالب اشاره نشده است، در واقع چنین مسائلی اصل مطلب است که یک فرد تا چه اندازه می‌تواند نبوغ نظامی داشته باشد که بتواند این جنگ را طولانی کند، چرا به این مساله اشاره نمی‌شود که اصلا چرا این جنگ باید انقدر طولانی شود و فلسفه اخلاقی آن چیست، در واقع این مدت زمان سبب شد تا تمام طوایف اطراف ببینند، بشنوند و راوی این اتفاق باشند، برای اینکه در اردوگاه دشمن گفتگو راه بیفتد گفتگویی که منجر به شک شود. تمام این اتفاقات با یک هوشمندی و فرماندهی اتفاق افتاده که هیچگاه دیده نشده است.

دالوند گفت: متاسفانه به چنین مسائلی در هیچ روضه‌ای پرداخته نمی‌شود. معتقدم «ناسور» روضه‌ای بود که در پخش‌های تلویزیونی مخاطبان بسیاری را پای منبر خود نشاند و به مدرن ترین شیوه فلسفه عاشورا را باز کند. در واقع هنگام تولید «ناسور» به این نتیجه رسیده بودم که منبر دیگر پاسخگوی نیاز نسل نوجوان و کودک ما نیست، این نسل دیگر نمی‌تواند پای منبر بنشیند چرا که حوصله‌اش سر می‌رود، به همین دلیل کودکان و نوجوانان ما برای درک واقعه عاشورا نیاز به تصویر دارد و همین نیاز سبب شد تا بخواهم «ناسور» را

یادداشت

فضا را برای هنر امنیتی تکنید

وزیر ارشاد نشده عذرخواهی کنید

حسین هاشم پور

یک: محمد مهدی اسماعیلی، وزیر پیشنهادی رئیس جمهور رئیس یی «واکنش‌های اعتراضی به برنامه عجیب وزارت ارشاد دولت سیزدهم را» جنجال رسانه ای» خوانده است!

او در گفتگو با ایسنا حتی گلایه کرده است: «فاساداری و دوقطبی‌سازی موجب شد تا بخش برنامه‌ها دیده نشود.»

آقای وزیر نشده، برنامه‌ها را بر چه اساسی نوشته اید، لایذ بر اساس تحلیلی که از وضع موجود دارید ؟ تفسیر شما از وضع موجود اشتباه است به همین جهت برنامه‌های تان نیز اشتباه تر.

دیگر اینکه مثلا برنامه‌های تان در بخش هنرهای تجسمی را بخواهید، کسانی که این برنامه را نوشتند حتی نمی‌دانند صنایع دستی هیچ ربطی به هنرهای تجسمی ندارد و متولی اش وزارت میراث فرهنگی،گردشگری و صنایع دستی است!!

دوم: اسماعیلی گفته است بخش وضع موجود، از منابع مختلف پژوهشی مربوط به خود وزارتخانه، یکی از مراکز بررسی وابسته به ریاست جمهوری و برخی گزارش‌های نهادهای استفاده شده است

آقای اسماعیلی با جامعه هنری رو راست باشید این نهادهای معرفتی کنید تا جامعه هنری بداند کدام نهادهای درباره فضای عمومی هنر ایران این قدر بد اندیش هستند؟ کمک در مصاحبه روبرو گفته اید «وزارت ارشاد مدافع هنرمندان است و قطعا این مواضع که در گزارش‌ها درباره وضع موجود بوده، با ذهنیت اینچنان و شان و منزلت هنرمندان و نهادهای صنفی تطبیق ندارد ...»

اگر چنین است چرا این تعبایر زشت و توهین آمیز درباره هنرمندان و فضای هنر را مورد استفاده قرار دادید؟

لایذ دیدید ذیل امضای شما در تجسمی نوشته شده است:

« ایجاد محیط برای تعمیق حیا زدایی، کشف حجاب و هجو ارزش‌ها / تبدیل گالری‌ها به پاتوق ضد انقلاب/ اعطای کمک به هنرمندان ناهمسو با انقلاب و سلب فرصت از هنرمندان همسو با انقلاب ... »

خوب است شما قرار است وزیر شوید تا حال هنر و هنرمند را بهتر کنید این‌ها را امضا کرده اید، اگر قرار بود کسی مأموریتش تخریب هنر و هنرمند باشد غیر از این اتهامات چه می‌توانست فہرست کند؟

به منابع پژوهشی واقع نگر دسترسی ندارید؟ در ایران در بسیاری از بخش‌ها دستکم در منطقه مانند ندارد، ایران ۱۴۰۴ در کمتر بخشی سرآمد منطقه است که قطعا فرهنگ و هنر یکی از آنهاست، و این از صدقه سر تلاش خود هنرمندان و اندک علاقمندان به هنر ایران در بخش خصوصی است.

اگر مشکل تان با دولت قیل است و می‌خواهید رویه آنان را چنین نایه هنجار جلوه دهید بدانید آنها آهک به پای درخت هنر ریختند و هنرمند را به خاک نشاندند، لطفن شما دیگر با ایجاد شائبه‌های امنیتی بر گسترش فقر و دور کردن بودجه از هنر دامن زنید.

س: این شاید نخستین باری ست که اکثر نهادهای هنری مانند هنرمندان در برابر یک پدیده چنین برمی‌آیند؛ حجم توهین به هنرمندان در بخش ترسیم وضع موجود این برنامه سبب این وحدت‌خودجوش شده ؛ بار حقوقی اتهامات به هنرمندان و نهادهای هنری چنان است که می‌توان به دادگاه شکایت برد، البته با حضور آقای رئیسی چه حاجت به دادگاه! قاضی القضاات دیروز بفرمایند این تهمت‌ها که وزیر پیشنهادی نوشتند و خیلی شیک و رسمی در همه رسانه‌ها منتشر کردند حکمش چیست؟ چهار: آقای اسماعیلی، لطفن حتمن مشاوران و منابع پژوهشی خود را تغییر دهید، شما قرار است به جامعه هنری خدمت کنید، با این فرمان شما آن‌رو جویند، هنرمندان این‌رو جوی.

شعار دولت‌های قبل نوکری مردم بود سوار مردم شدند و این است حال و روز نزار ما، شما که این تحلیل می‌آیید خدا به خیر کند.

پنج: لایذ با این برنامه توهین آمیز به جامعه هنری، مجلس به شما رای آری می‌دهد اما هیچی نشده اخلاقی را باخته اید؛ «جنجال رسانه ای» که گفتید دیگر چیست، این فریاد دل‌هایی ست که سوزانده اید، هنرمندان از درد کشیده ترین افشار جامعه‌اند، اکثریت زیر خط فقر؛ کاش در مصاحبه ممبروز عذرخواهی می‌کردید ؛ این برنامه از هر جایی سر هم بندی شده امضا شما را دارد، برای عذرخواهی دیر نشده است. دنیا و وزارت اثر قدرها ارزش ندارد.

یک فحجان چای داغ

مرتضی صفاریان مطرح کرد؛

۸۲ سال اجرای تعزیه به عشق

حاج مرتضی صفاریان هنرمند پیشکسوت عرصه تعزیه گفت: من از ۶ سالگی تا امروز که بالغ بر ۸۸ سال سن دارم در مسیر تعزیه گام برداشته‌ام و با خرد نیز عهد کردم که تا پایان عمر دست از این راه که معتقدم راه نجات است، برندارم.وی افزود: من در ۶ سالگی با تشویق برادرم، پدرم که مکتب دار بودم و حاج سید محمد بزرگ، وارد تعزیه خوانی شدم. در آن دوران به دلیل حافظه خوبی که داشتم، نقش‌های متعددی چون شبیه حضرت علی اکبر (ع)، حضرت قاسم و جناب مسلم را اجرا کردم. آن زمان در روز ابتدای محرم حجه الوداع که روایت حرکت امام حسین (ع) از مدینه به کربلا بود، اجرا می‌شد و من به دلیل همین حافظه و صدای خوب، در آن شرکت می‌کردم و توانستم تمام اشعار را به خوبی حفظ و اجرا کنم البته پس از زمان بلوغ به دلیل تغییر تئاً صدا، مسیر اجرای من دچار تغییر شد.

این هنرمند ادامه داد: پس از دوران بلوغ، به دلیل علاقه‌ای که به شبیهور داشتم، اشیاخوانی را آغاز کردم البته در زمان ما بر خلاف دوران پدرم، اجرای تعزیه در تهران کار سختی بود زیرا اغلب با برخورد مأموران روبرو می‌شدیم. در آن زمان، برخورد با تعزیه‌خوانان تهران وحشتناک بود و در برخی موارد هتاک، فحاشی و حتی ضرب و شتم این افراد نیز اتفاق می‌افتاد به همین خاطر اغلب تعزیه‌خوان‌ها در دوران پهلوی، به شهرستان‌ها می‌رفتند و در شهرهای مختلف اجرا می‌کردند.

صفاریان دوران شکوفایی تکیه دولت را اوج زمان هنر تعزیه خواند و گفت: پدرم همیشه تعریف می‌کرد که در زمان گذشته، تعزیه خوان‌ها، طی یک روز در تکیه‌های مختلفی چون تکیه دولت، تکیه نیاوران، ونک، تکیه بزرگ تهریش و شمس العمارة اجرا می‌کردند و همیشه نیز فضا ملو از تماشاگران و مردم بود اما متأسفانه امروز مساله در زمان ما به دلیل فشارهای حکومت امکان پذیر نبود. وی اجرای تعزیه را یک عشق خواند و اظهار کرد: در آن دوران که کار تعزیه با ممنوعیت و مشکلات بسیاری روبرو بود، من بسیار دل شکسته شدم اما در همان زمان نیز با خودم عهد کردم که تا پایان عمر دست از دامان امام حسین (ع) برندارم و تاکنون نیز به عهد خود وفا کردم. پس از این مشکلات من برای گذران معیشت زندگی خودم، در یک شرکت مشغول به کار شدم و در پایان هر هفته، کار تعزیه را نیز دنبال می‌کردم.

این هنرمند، تعزیه را روایت با شکوه رویداد کربلا خواند و بیان کرد: در مداحی یا سخنرانی‌های منابر، مخاطبان صرفا شرح وقایع را می‌شنوند اما وقتی مردم به دین تعزیه می‌آیند، می‌توانند با لحظه به لحظه این رویداد بزرگ همراه شوند و آن را از نزدیک لمس کنند. من در بسیاری از موارد شاهد بوده‌ام که کودکان نیز در مراسم دو طفلان مسلم از ته دل می‌گیرند و عزاداری می‌کنند زیرا فضای اجرای تعزیه برای هر فرد و گروه سنی قابل درک است.

صفاریان خواستار ساخت محل ثابتی برای اجرای تعزیه، شد و گفت: من دارای مدرک درجه یک هنری شبیه خوانی معادل دکترا از وزارت ارشاد در ارشاد اسلامی هستم. این بدان معناست که این وزارتخانه، هنر تعزیه را باور دارد بنابراین امیدوارم که برای اثبات این باور، مکانی به نام «تکیه دولت» مجددا راه اندازی شود تا جوانان علاقه‌مندی که از شهرهای مختلف با ما تماس می‌گیرند به ما این کار عشق می‌ورزند، بتوانند در این فضا آموزش ببینند. وی ادامه داد: متأسفانه امروز تعداد انگشت شماری از تعزیه‌خوان‌های پیشکسوت که بین هنر هستند، بنابراین لازم است که برای حفظ تجربه این افراد، اقدامی شایسته انجام دهیم و فضایی را برای انتقال سینه به سینه این هنر، فراهم کنیم.این هنرمند، بیان کرد: متأسفانه امروز تعزیه در صدا و سیما ما نیز چندان حضور ندارد و عملا این نمایش پخش نمی‌شود و بهایی نیز به تعزیه‌خوان‌ها داده نمی‌شود. به نظر من تعزیه‌خوان‌ها باید در شرایط کنونی بی‌ریا باشند و با وضو بر سر صحنه حاضر شوند. باید این هنرمندان در مطالعه نسخه‌ها دقت داشته باشند تا خدایی ناکرده این گنجینه که سسل به سسل منتقل شده، دچار بدعت نشود.

بیسستمین جشنواره نمایش‌های آئینی و سنتی از ۹ آذر ماه سال جاری به دبیری داوود فتحعلی بیگی برگزار خواهد شد.